

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

AUTORKA PRÁCE: PETRA MICHÁLKOVÁ

NÁZEV PRÁCE: *Klasicistní architektura v Čechách na příkladu Kačiny u Kutné Hory a Nového zámku v Kostelci nad Orlicí. Srovnání staveb a stavebníků*, Praha 2020

VEDOUcí PRÁCE: PhDr. JAN ZDICHYNEC, PH.D.

49 stran vlastního textu, seznam pramenů a literatury, přílohy, zejména obrazové (fotografie klasicistních památek, plány). Odevzdáno na Katedře dějin a didaktiky dějepisu Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v červenci 2020.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.		x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		x		
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce.	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Zadání bakalářské práce Petry Michálkové se utvářelo pozvolna a plynule, od práce vytvořené v rámci předmětu Klasické tradice na téma antických vlivů v architektuře a vybavení zámku Kačina. Nejdříve se ukázalo, že na shodné téma vznikla diplomová práce obhájená na Ústavu pro klasickou archeologii FF UK, takže autorka

zaměření práce posunula směrem ke komparaci Kačiny a Nového zámku v Kostelci nad Orlicí a oslabila antické téma v práci. Po důkladnější reflexi Matysovy práce se zdá ovšem volba tématu poměrně oprávněná (Matys příliš nepracoval, na rozdíl od Micháلكové, s archivními prameny). S autorkou se spolupracovalo dobře, mohu konstatovat, že poměrně rychle překonala určitou tvůrčí krizi a práci dokončila, navzdory složité situaci, v podzimním termínu po 6. semestru studia.

Autorka si zvolila pro rozbor klasicistní architektury komparaci na příkladě jednoho většího, reprezentativního šlechtického sídla, a sídla menšího, obou staveb vybudovaných na zelené louce. Záměrně si vybrala i rozdílné stavebníky z rozdílně významných vrstev šlechtické společnosti. Soudím, že to je komparace logická a dostatečně zdůvodněná. Po **formální a jazykové stránce**: autorka píše poměrně kultivovaným stylem, bez větších jazykových prohřešků (občas tápe v cizích pojmech, když slovo „portika“ nesprávně skloňuje /s. 25/), bohužel ale občas v práci najdeme i hrubky (ve shodě podmětu s přísudkem, již ve 4. řádku abstraktu nebo na s. 31 – „nositelé [...] se daly vysledovat“). Vcelku v pořádku je poznámkový aparát, včetně internetových odkazů. V poslední verzi práce vypadla kurzíva u názvů děl v hlavním textu. Je zřejmé, že na zpracování různých částí práce měla autorka různé množství času, některé působí poněkud nedbale. V anglické verzi abstraktu se opakuje přehlédnutím „using“, ponechal bych původní název Nového zámku i v anglické verzi, místo „Kinští“ → „Kinský family“. Ve svém stylu P. Micháلكová poněkud nadužívá pasivní vazby.

Po **věcné stránce** lze říci, že se autorka samostatně pustila do úvah o tom, jak označovat architekturu (a další větve výtvarného umění) na přelomu 18. a 19. století a vyrovnává se s pojmy *klasicismus*, *neoklasicismus* a *empír* a vůbec s klasicizujícími tendencemi v umění. Tato pasáž je možná až příliš rozsáhlá (zabírá více než třetinu textu!), i když poměrně zdařilá kompilace, jež ukazuje samostatné uvažování a interpretační schopnosti autorky. Možná nadbytečnou pozornost věnuje také architektuře mimo rámec českých zemí – ovšem zařazení do širšího kontextu je nutné. Někdy by bylo vhodné tento výklad lépe zdůvodnit, vztáhnout více na šlechtické stavby (neúměrná je pozornost věnovaná stavbám městským, případně by bylo vhodné všimnout si některých podobných principů u zámků a městských domů). Domnívám se, že by autorka měla více využívat Matysovu práci, respektive se vůči ní vymezit (Matys přece jen podává podrobný popis Kačiny, uvažuje i o jejích architektech Micháلكová se zaměřuje trochu jiným směrem. Není neregulérní zpracovat práci na již zpracované téma, ale vymezení vůči stávajícímu bádání musí být důkladnější). Autorka se pokusila i o zohlednění archivních materiálů (i když se to nepodařilo v plné míře, vzhledem ke koronavirovým opatřením). Škoda, že nepropojila obecný výklad o architektech s architekty dvou analyzovaných staveb (tady se struktura práce možná malinko rozpadá) – jaký měli Schuricht a Koch význam mezi dobovými staviteli? Jak vnímají jejich inspirace, lze nějak prohloubit dál, lze v architektuře spatřovat inspirace různými směry, nebo je limitováno prostředky těch šlechtických rodů? Vcelku uměřený a smysluplný je výklad o šlechtických rodinách samotných. Cenný je, domnívám se, zvláště rozbor Nového zámku v Kostelci nad Orlicí – ten také otevírá různé nové cesty výzkumu, ostatně stavba byla dosavadním bádáním spíše opomíjena. Srovnání dobře ukazuje, jak bohatá a pestrá byla síť rezidencí na českém venkově. V textu najdeme některá klíse – „rozvášněné baroko“, „barokní české země“ apod. – bylo by dobré zpřesnit. Oceňuji přílohy, byť jsou snad až příliš rozsáhlé a ne vždy jdou přímo k věci (chválím ale, že tu vždy pečlivě uvádí zdroj).

Otázky k obhajobě: Kromě výše uvedených výhrad by měla P. Micháلكová vysvětlit malé množství primárních pramenů; tímto směrem bych podporoval rozšíření výzkumu, přece jen, autorka vládne němčinou. (Důkladněji by mohla reflektovat též obecné práce o dobové klasicistní architektuře.) Opravdu se nepovedlo najít nic ke Kinským a jejich přestavbě? A vidí potenciál pro další rozvoj tématu v „orální historii“ na současném Kinského panství? Historické bádání se dlouho vyrovnávalo s pojmy *rezidence* a *aristokracie* – jak je chápe ona sama?

Domnívá se, že možnost prohloubit analýzu spočívá ve větší pozornosti věnované parkům a (dochovaným) interiéřům zámků? Pokládá současnou instalaci obou sídel za zdařilou a věrohodnou?

Bylo by též dobré prohloubit umělecko-historický rozměr studie – přece jen, informace o architektech přebírá spíše z literatury a není vždy přesvědčivé. Jaké další možnosti výzkumu spatřuje? Vidí možnost prohloubení srovnání ve sledování teoretických děl o architektuře?

Shrnutí: Za největší přínos předkládané práce P. Micháلكové pokládám smysluplnou komparaci dvou šlechtických sídel a důkladnou rozvahu o pojmech klasicismus a empír. Oceňuji pokus o práci s nevydanými prameny a samostatný rozbor staveb, kde mj. autorka projevila i své stavebně-technické myšlení. **Přes některé výtky práci doporučuji k obhajobě.**